

3 українського життя

ХРОНІКА

Переселення до Аргентини

Васе два роки як почав УДК в Буенос-Айресе робити перед аргентинськими та парагвайськими урядами...

громі, мусять бути дуже обережні при купівлі готової ферми через підступ продавців, вистачу робочих рук та необхідну посуху...

Кошти життя

В зв'язку з інфляцією, в Аргентині зростають кошти прожиття. Найдорожче коштує приміщення.

Лист з Венесуели

Від кількох місяців я живу в Венесуелі. Влаштувався непогано, задовольний більше, чим інші, які поїхали до Канади, США чи Англії.

- 3 кімнати. Харчі коштують 100 песів місячно на особу. Повне утримання однієї особи коштує від 200 до 250 песів місячно.

Дорогі земляки! Наші слова не мають ніяк на меті вас залучувати. Вони тільки малюють ситуацію так, як вона є в дійсності.

УДКВ в Аргентині.

На національний фонд

Дня 1 червня ред. Микола Степаненко відчитав працівникам Робітничої Оселі в Гіссені реферат "Напередодні великих подій" на тему зговорення і об'єднання всіх українських середовищ для творення єдиного державно-політичного центру.

ничої Оселі — перші жертводавці — закликають наслідувати їхній почин всіх українських емігрантів, зокрема українців з Варшавської Сотні в Гааг і групи українців, що працюють при Сігнал-Депю Гаага.

Резолюція зборів працівників робітничої оселі в Гіссені

З почуттям невимогливої радості довідалися ми, робітничі і робітниці Української Робітничої Оселі в Гіссені, про утворення Української Національної Ради — єдиного українського державно-політичного центру на еміграції.

Англіяці прихильно поставились до української демонстрації в одному з великих міст. Демонстрація відбулась в нагоді 15-річчя штурмового годину на Україні.

В час 40-річного ювілею відомого українського мистця О. АРХИПЕНКА відбулась в залах Об'єднання амер. мистців (Нью-Йорк) його 78. індивідуальна виставка.

Українці в Америці збирають кошти для переселення есерів через океан для письменників та науковців у Європі. ("Свобода", 108).

В кінці травня відбувся в Філадельфії З'їзд ветеранів українського походження. На з'їзді було окремо вшановано пам'ять Головного Отамана С. Петлюри та полк. С. Коновальця.

В Америці помер епископ греко-католицької дієцезії в Пітсбурзі Василь Ткач.

Присвячена пам'яті Богдана Хмельницького спільна конференція Історичних секцій УВАН та НТШ відбулась 5, 6, 7 червня в Ангсбурзі.

Делегація від Об'єднання Інвалідів у Німеччині мала аудієнцію в єпископа Кур Бучка та передає меморандум до Папського Престолу в справі опіки над інвалідами і переселення їх в інші країни.

Україна над морем. Одеський док.

В зв'язку з театральним турне Театру-студії під кер. Н. Гринька, до редакції надходять багато листів-подяк театрові, захоплених відгуків та побажань.

В українському таборі в Пюर्टені відбулася спільна нарада й святочна академія в честь героїв Головної отаманів С. Петлюри і полк. С. Коновальця.

Загальні збори українців міста Фрайбург та округи, вітанні пакт створення Української Національної Ради, постановили провести збірку на будову Пам'ятної Таблиці українським воїнам першої світової війни — від другої еміграції.

В-во "Дніпро" випускає незабаром серію перекладних творів чужоземних письменників. Між ними "Смок Білок", "Любов Солонина", "Батько Горю" та інші.

В українському таборі Ліндегуті о. проф. К. Данилюкський вистосував доповідь на тему "Солов'ї", розкритиці перед численною аудиторією реальні картини робітничої праці на Соловезькому архіпелазі.

Українські робітники в Англії в чисельних листах скаргиються на брак рідного друкованого слова. Навіть старі часописи, що із зацікавленням приходять з Німеччини, зачитуються там до краю.

В Амстердамі відбувся збір Руку України-Християн. Число 275. Рух має за завдання налагодишити тісну співпрацю українців обох віровізнань. Доповідь вистосував д-р Мурочак.

Резолюцію підписали 123 особи. Гіссен, 1 червня 1948 року.

Мих. СОР

З журбою радість обнялася...

Твєринський лист

В редакцію бувшої газети "Наша воля" прийшов надзвичайний лист: "Дорогі камради! Ми прибули тиждець тому з Чехії з автотранспортом і знаходимось в 10 км. від Бремена."

А може це советська пастка?

Ми довго думали над твм листом і майже всі підозрювали, що це советська провокація. Але в паршиву райжму зважились до них. На другий тиждень поїхав до Бремену.

"поствою", що знаходився в задротованому дворі якогось напіврозбомбленого заводу з надписом "УНПРА-Чехословачка".

Дорога в табір

У мене не було гагати, тому я взяв під ліву руку гілячку. Я вирішив сам попросити в них присурити і то просто по-українському.

ку приїдлу. За ці загальні й одноосібні щедроті хлонці мусіли нагороджувати табірні розповідями про рідний край.

Вигідніше бути чехами

З совєтською окупацією Волні почалася евакуація в Чехо-Словаччину. Ми жили в тій чеській колонії, що була недалеко від Дубна.

В Києві

Минулого року навесні з групою чеських воїнів ми були в Києві — мали завдання відтранспортувати

звідти в Чехо-Словачцію вантажні машини, завезені німцями. Стояли в Дарницьі. Тоді ми вперше почули, як "реве могутий" і переховалися, що в світі нема кращої столиці, як наш божествовий Київ.

Нас помістили на квартирі в бідної вдови, яка мала двох дітей і стару матір. В нашій кімнаті не було жадних меблів, крім одного дерев'яного ліжка, застеленого різнном. Господина зустріла з неприхованою злобою.

— Біс їх судя прислав, тут і самому нема де повернутись. — бурмотіла вона, галаючи, що ми її мови не розуміємо.

— А ми квалого, наші матко, не гнівайтєся, — ці наша відповідь упала на неї, як грім. Від здивування вона аж побіліла.

— То ви й по-нашому знаєте? Іванїть, товариши, чи то пани, чи як вас, но в так сказала. Знаєте, така убогість, що й існує. Через те завжди й серджусь. А ви хіба не заграничні?

І почалась розмова. Ми й забули про обережність, а вона, "чеська", мусіла б тут рахуватись. Вона розповіла, що її чоловіка вбито на

"германському фронті" і що тепер вона живе на пенсії. Але, коли б не спекулювала на Євразії, то давно з голоду пропала б, разом з своєю сім'єю.

"Всіх панів до двої кми..."

Ранком до нас зайшла бабуся з двома дівчатками.

— Шпрантуйте, люди добрі, — подала стара руку. Богдан перший хотів поцілувати її в руку, але вона зликала виврала. Дівчаток здивував цей "буржуазний звичай" — цілувати в руку. Вони просила, щоб ми їх не називали паночками. Вони "товариши", а не "пани".

— А ви не скажете зуби, косячок дурні, — сказала вона їм. — це справді християни, хоч і молоді, а ви з антихристом згадились, от що. Такі були і ці молоді, гай-гай. А тепер... нема де й Богу поміститись.

— Як то нема? У вас же тепер церква повітряна — ми читали в вашій газеті? — здивувався я.

— Та вістрити одну на весь Київ. Але в туди більше не їдуть. Хіба то ті, коли він у своїх проповідях згадує того антихриста Шталла?

(Далі буде)

